

i Henhold til den Frihed, som jeg har forbeholdt mig her i Slutningen af Bemærkningerne.

Ja hermed mener jeg egentlig at have sagt tilstrækkelig til Begrundelse af, hvorledes jeg i nøje Tilslutning til den vedtagne Lov, følgende dens Krav og den af samme anviste Vej, er kommen til det Resultat, som foreligger i dette Forslag. Men jeg vil dog ikke undlade allerede nu at tilføje nogle faa Ord om andre Projekter, der ere fremkomne, og som have vakt megen Opmærksomhed. Jeg tænker herved først paa det, som de to Tings Formænd have taget under deres Beskyttelse, om jeg saa maa sige, i deres Redegørelse for den Brevveksling, de have ført med mig i Sommer. Jeg maa maaske i Anledning af en Bemærkning, der kom derom fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) under Finanslovens første Behandling, indskyde, at jeg har ikke opfattet denne Redegørelse fra Formændenes Side som et Angreb paa mig, og næppe nok opfattet denne Brevveksling som en Konflikt, kun som et Udtryk for, at vi desværre have forskellige Meninger om den Ting. Formændene have saa fundet Anledning til over for Tingene at meddele, hvorledes de have set paa Sagerne. Det kan jeg i og for sig ikke have noget imod; jeg betragter det nærmest som et Forsvar fra deres egen Side og i hvert Fald ikke som et Angreb paa mig, det, der sikkert heller ikke vilde være berettiget. Den Tanke, som de to højtærede Formænd have baaret frem, støttet af Arkitektforeningen i dens forskellige Henvendelser til mig, gaar imidlertid ud paa at bryde med den Plan, som er fastslaaet i Loven af 1903, gaar ud paa at skille Rigsdagen fra Christiansborg og give den en selvstændig Bygning paa et andet Sted. Allerede dette var Grund nok for mig til ikke at følge den. Det har jeg udtalt i den Skrivelse, som de højtærede Formænd loyalt have aftrykt sammen med den øvrige Brevveksling, og det staar jeg ganske ved. Denne Tanke ligger udenfor den Lov, som jeg er sat til at søge gennemført, derfor har jeg ikke kunnet slutte mig til den. Naar det særlig er bleven fremhævet, at det, man tilsigtede og nøjedes med at henstille til mig, var kun, at det tillodes de tre præmierede Arkitekter, som jeg havde bedt nærmere at udarbejde deres Planer, ogsaa at komme med alternative Planer, mener jeg at have Ret, naar jeg derpaa svarede, som der staar i min Skrivelse, at en saa-

dan Tilladelse var ganske uforuden. Enhver Arkitekt, hvad enten han havde deltaget i Konkurrencen eller ej, hvad enten han var bleven præmieret eller ej, havde jo Lov til at udarbejde hvilke Projekter han vilde og sende mig dem. Det behøvede jeg ikke at tillade; naar man dog ønskede, at denne Tilladelse skulde komme fra mig, maatte deri ligge noget mere, nemlig en Ytring af Villighed fra min Side til at stille saadanne Projekter paa lige Fod med dem, der fyldestgjorde Lovens Krav, men det har jeg ikke villet, det erkender jeg til enhver Tid, thi det har jeg ikke anset mig for berettiget til, saa meget mindre, som jeg mener, at naar man først er naaet dertil, som vi naaede til i 1903, at *Slottet skal genopføres*, bør man ikke vende tilbage til den samme Tanke, den samme Strid, som længe før 1903, nemlig i 1885—87, havde været ført og var bleven udkæmpet. Hertil kommer saa for øvrigt, at det var klart for alle, at dette Projekt vilde ogsaa af anden Grund have været stridende mod Loven af 1903, idet det vilde have blevet betydelig kostbarere. De Herrer have jo i Bemærkningerne til Forslaget et Bilag, der indeholder Beregninger over, hvad de forskellige Projekter ville koste; her ville De under Nr. 26 finde det Projekt af Arkitekt Clemmensen, som særlig laa til Grund for den Henstilling, som der saaledes kom til mig først fra 13 Medlemmer af Kommissionens 28 Medlemmer, siden fra Arkitektforeningen og sidst fra Formændene. De Herrer ville da der se, at dette Projekt, som altsaa gik ud paa at forbeholde den Fløj af Christiansborg, som ikke er der nu, men som skulde genopføres, nemlig Kolonnadefløjen, for Kongen, medens Rigsdagen lagdes ned imellem det gamle og det ny kongelige Bibliotek, vilde have kostet 6,618,100 Kr., medens der efter Lovens Forudsætninger kun kunde bruges 5,250,000 Kr. Det var altsaa allerede 1¼ Millions Overskridelse blot paa Bygningernes Opførelse og Rigsdagens Udstyrelse. Ved Siden deraf maatte man jo endvidere tage Hensyn til Værdien af de Bygninger, som maatte nedrives for at skaffe Plads til dette Projekt, altsaa hele det gamle kongelige Bibliotek og de Bygninger, som ligge imellem det og det ny. Hvor meget de skulde vurderes til, har ingen opgjort, men mindre end 1 Million kan man sikkert ikke paa-rægne til Erstatningsbygninger for de Formaal, som kunde betjenes i disse Bygninger. Det vilde altsaa blive en Overskri-